

רבינו בחיי ויקרא טז, יד
על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה
שבע פעמים. היו ההזאות ביום הכפורים
שמונה, אחת למעלה ושבע למטה. ובכאן ארמוז
לך, אחת למעלה, כנגד המעלה הראשונה העליונה
הכוללת עמה החכמה והבינה, ושבע למטה, כנגד
השבעה. ושנינו במסכת יומא (נג): פרק הוציאו לו,
וכך היה מונה, אחת, אחת ואחת, אחת ושתיים,
אחת ושש, אחת וארבע, אחת וחמש, אחת ושש,
אחת ושבע. והבין כי כשאמרו אחת הוא השלשה,
וכשאמרו אחת ואחת, פירוש השלשה והגדולה,
וכן כלן עד הסוף. ואמרו שם בגמרא (נה.) דכולי
עלמא מיהת הזאה ראשונה צריכה מנין עם כל
אחת ואחת, מאי טעמא, רבי אלעזר אומר כדי שלא
יטעה בהזאה, רבי יוחנן אומר אמר קרא ולפני
הכפרת יזה שבע פעמים, שאין תלמוד לומר יזה
ומה תלמוד לומר יזה למד על הזאה ראשונה
שצריכה מנין עם כל אחת ואחת, מאי בינייהו,
איכא בינייהו דלא מנה ולא טעה. פירוש שלא מנה
הזאה ראשונה עם כלן ולא טעה, ובאור הענין
דלרבי אלעזר יצא כיון שלא טעה, ולר' יוחנן לא
עשה כלום אף על פי שלא טעה, כיון שלא מנה
הראשונה עם כלם, התבונן מה שהיתה כוונת
החכמים^{יא} האלה בטעם מנין ההזאות, והיתה

הערת הטוב טעם לבעל התוספות יו"ט

יא. כוונת החכמים. דרבי אלעזר אמר יצא, כיון שלא טעה ולא קלקל הצינורות וסדר הראוי להם. ורבי
יוחנן אמר לא עשה ולא כלום, כי צריך להוריד לכל השפע ממקוריהם, ואם לא הזכיר בכל אחת הנה
לא עשה ולא כלום, והמשכיל ידע ויבין.